

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-481/21 – 1

Υπόθεση C-481/21

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

4 Αυγούστου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

30 Ιουλίου 2021

Προσφεύγων:

TX

Καθής:

Bundesrepublik Deutschland

[παραλειπόμενα]

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στη διοικητική διαφορά μεταξύ του

TX,

[παραλειπόμενα]

προσφεύγοντος

[παραλειπόμενα]

κατά

Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας),

εκπροσωπούμενης από την Bundeskriminalamt Wiesbaden (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος που εδρεύει στο Wiesbaden, Γερμανία), [παραλειπόμενα]

καθής

με αντικείμενο

το δίκαιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

το 6ο τμήμα του Verwaltungsgericht Wiesbaden (διοικητικού πρωτοδικείου Wiesbaden, Γερμανία) [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] εξέδωσε στις 30 Ιουλίου 2021 την ακόλουθη διάταξη:

I. Αναστέλλει τη διαδικασία.

II. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ τα ακόλουθα ερωτήματα προς έκδοση προδικαστικής απόφασης:

1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφοι 3 και 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89· στο εξής: οδηγία (ΕΕ) 2016/680), υπό το πρίσμα του άρθρου 54 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση,

- α) σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση από κοινού ευθύνης για επεξεργασία δεδομένων δεν απαιτείται να προσδιορισθεί η πράγματι υπεύθυνη για τα αποθηκευμένα δεδομένα αρχή και
- β) η οποία επιτρέπει, επιπροσθέτως, να μην παρέχεται σε δικαστήριο καμία επί της ουσίας αιτιολογία για την άρνηση προσβάσεως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, είναι το άρθρο 15, παράγραφοι 3 και 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 συμβατό με το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής του άρθρου 47 του Χάρτη, μολονότι κατ' αυτόν τον τρόπο καθίσταται αδύνατον για το δικαστήριο

- α) να προσεπικαλέσει σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες στο πλαίσιο διαδικασίας περιλαμβάνουσας πλείονα στάδια την έτερη μετέχουσα και πράγματι υπεύθυνη αρχή, η οποία πρέπει να συμφωνήσει για την παροχή της προσβάσεως, και
- β) να εξετάσει επί της ουσίας αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την άρνηση προσβάσεως και αν αυτές ορθώς εφαρμόστηκαν από την αρχή η οποία αρνήθηκε την πρόσβαση;
- 3) Προσβάλλει η άρνηση προσβάσεως και, ως εκ τούτου, πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά το άρθρο 47 του Χάρτη την ελευθερία του επαγγέλματος κατά το άρθρο 15 του Χάρτη, αν οι αποθηκευμένες πληροφορίες χρησιμοποιούνται για τον αποκλεισμό του υποκειμένου των δεδομένων από τη δραστηριότητα την οποία επιδιώκει να ασκήσει λόγω υποτιθέμενου κινδύνου για την ασφάλεια;

Σκεπτικό:

I.

- 1 Ο προσφεύγων ζητεί την πρόσβαση στα δεδομένα που τον αφορούν, τα οποία έχουν αποθηκευθεί από την καθής στο σύστημα INPOL. Το εν λόγω σύστημα συνιστά από κοινού διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 21 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, για την οποία αρμόδια είναι η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος, στο εξής: BKA) ως κεντρική αρχή (άρθρο 2, παράγραφος 3, του BKAG [Bundeskriminalamtgesetz, νόμου περί της ομοσπονδιακής αστυνομίας διώξεως του εγκλήματος] – ενιαία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών). Στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών, η ευθύνη εξ απόψεως προστασίας των δεδομένων όσον αφορά τη νομιμότητα της συλλογής, το επιτρεπτό της εισαγωγής, καθώς και την ακρίβεια και την επικαιροποίηση των δεδομένων που έχουν αποθηκευτεί στην κεντρική αρχή (ήτοι την BKA) ανήκει στις αρχές που εισάγουν απευθείας τα δεδομένα στο σύστημα INPOL. Προς τούτο, η αρμόδια αρχή πρέπει να μπορεί να προσδιορισθεί (άρθρο 31, παράγραφος 2, του BKAG). Πέραν των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 57 και 58 του Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακού νόμου για την προστασία των δεδομένων), η επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών έχει την ιδιαιτερότητα ότι στην περίπτωση αυτή (εν προκειμένω στο πλαίσιο του INPOL), η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) παρέχει την πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 57 του BKAG σε *συμφωνία* με την εκάστοτε αρχή που φέρει κατά το άρθρο 31, παράγραφος 2, την ευθύνη εξ επόψεως δικαίου προστασίας των δεδομένων (άρθρο 84, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του BKAG).

- 2 Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων ελέγχθηκε για λόγους ασφάλειας στο πλαίσιο υποψηφιότητάς του για τη θέση του φύλακα σε μουσικό φεστιβάλ. Από τον εν λόγω έλεγχο προέκυψε ένα «εύρημα» ως προς τον προσφεύγοντα, με αποτέλεσμα την απόρριψη της υποψηφιότητάς του. Συνεπεία αυτού, ο προσφεύγων αιτήθηκε την πρόσβαση στα αποθηκευμένα στο σύστημα INPOL δεδομένα που τον αφορούσαν. Η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) του παρείχε μερική πρόσβαση σχετικά με μία περίπτωση επικίνδυνης σωματικής βλάβης που είχε τελεσθεί στις 24.3.2017 [παραλειπούμενα]. Το εν λόγω δεδομένο έπρεπε με αφορμή το αίτημα του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της διενεργηθείσας διαδικασίας ενστάσεως που ακολούθησε τη μερική πρόσβαση να είχε διαγραφεί από τη Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen (αστυνομία διώξεως του εγκλήματος του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας) ως υπεύθυνη αρχή. Αντιθέτως, σύμφωνα με έγγραφο του Landrat (προϊσταμένου των διοικητικών υπηρεσιών) ως αστυνομική αρχή του Kreis Herford, ως προθεσμία επανεξετάσεως της διαγραφής ορίστηκε η 31.5.2027.
- 3 Επιπλέον, ο προσφεύγων ενημερώθηκε ότι έχουν αποθηκευθεί και άλλα δεδομένα που τον αφορούν. Από τη στάθμιση μεταξύ του γενικού συμφέροντος πληροφορήσεως μέσω της προσβάσεως στα αποθηκευμένα δεδομένα που τον αφορούν και του συμφέροντος της αρχής που έχει αποθηκεύσει τα εν λόγω δεδομένα να διατηρούνται αυτά απόρρητα προέκυψε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το συμφέρον πληροφορήσεως του προσφεύγοντος πρέπει να υποχωρήσει. Η απόρριψη δεν χρήζει περαιτέρω αιτιολογίας.
- 4 Κατά της αποφάσεως της Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακής αστυνομίας διώξεως του εγκλήματος) της 3.6.2020, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση επί της ενστάσεως της 2.3.2021, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου στις 3.4.2021. Κατά τη διαδικασία της προσφυγής και την προφορική επ' ακροατηρίου συζήτηση στις 20.7.2021, η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) αρνήθηκε να διασαφηνίσει ποια είναι η υπεύθυνη αρχή ακόμη και ενώπιον του δικαστηρίου. Παρά το ρητό σχετικό αίτημα του δικαστηρίου, η ΒΚΑ δεν την προσδιόρισε. Ο εκπρόσωπος της ΒΚΑ κατά την προφορική επ' ακροατηρίου συζήτηση δήλωσε μόνον ότι η ΒΚΑ δεν κατέχει τα δεδομένα. Ομοίως, δεν δόθηκε καμία εξήγηση, παρά το σχετικό αίτημα που διατύπωσε το δικαστήριο κατά την προετοιμασία της προφορικής επ' ακροατηρίου συζητήσεως, αλλά και κατά τη διάρκειά της, γιατί δεν μπορούσε να παρασχεθεί πρόσβαση στα αποθηκευμένα από την άγνωστη αυτή υπεύθυνη αρχή δεδομένα. Ως αιτιολογία αναφέρθηκε μόνο η επικίνδυνη σωματική βλάβη που φέρεται ότι στο μεταξύ διαγράφηκε, η οποία φαίνεται να είχε προκληθεί από πολιτικούς λόγους. Ωστόσο, καμία περαιτέρω διευκρίνιση δεν παρασχέθηκε συναφώς.

II.

1. ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (Χάρτης)

5 Άρθρο 8 του Χάρτη

Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

- (1) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.
- (2) Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από το νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.
- (3) Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής.

6 Άρθρο 15 του Χάρτη

Ελευθερία του επαγγέλματος και δικαίωμα προς εργασία

- (1) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα.
- (2) Κάθε πολίτης της Ένωσης είναι ελεύθερος να αναζητά απασχόληση, να εργάζεται, να εγκαθίσταται ή να παρέχει υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος.
- (3) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν άδεια να εργάζονται στο έδαφος των κρατών μελών δικαιούνται συνθηκών εργασίας αντίστοιχων με εκείνες που απολαμβάνουν οι πολίτες της Ένωσης.

7 Άρθρο 47 του Χάρτη

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου

- (1) Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
- (2) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

- (3) Σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, παρέχεται δικαστική αρωγή, εφόσον η αρωγή αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

8 Άρθρο 52 του Χάρτη

Εμβέλεια και ερμηνεία των δικαιωμάτων και των αρχών

- (1) Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.
- (2) Τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τον παρόντα Χάρτη και τα οποία αποτελούν αντικείμενο διατάξεων των Συνθηκών ασκούνται υπό τους όρους και εντός των ορίων που καθορίζονται σε αυτές.
- (3) Στο[ν] βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.
- (4) Στο[ν] βαθμό που ο παρών Χάρτης αναγνωρίζει θεμελιώδη δικαιώματα όπως απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, τα εν λόγω δικαιώματα πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις παραδόσεις αυτές.
- (5) Οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη που περιέχουν αρχές μπορούν να εφαρμόζονται με νομοθετικές και εκτελεστικές πράξεις των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης και με πράξεις των κρατών μελών όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης, κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους. Η επίκληση των διατάξεων αυτών ενώπιον δικαστηρίου είναι παραδεκτή μόνον για την ερμηνεία των εν λόγω πράξεων και τον έλεγχο της νομιμότητάς τους.
- (6) Οι εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές πρέπει να λαμβάνονται πλήρως υπόψη όπως καθορίζεται στον παρόντα Χάρτη.
- (7) Τα δικαστήρια της Ένωσης και των κρατών μελών λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους τις επεξηγήσεις οι οποίες έχουν εκπονηθεί με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων για την ερμηνεία του παρόντος Χάρτη.

9 Άρθρο 54 του Χάρτη

Απαγόρευση της καταχρήσεως δικαιώματος

Καμία από τις διατάξεις του παρόντος Χάρτη δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως συνεπαγόμενη δικαίωμα επιδόσεως σε δραστηριότητα ή εκτελέσεως πράξεως που αποσκοπεί στην κατάλυση των δικαιωμάτων ή ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη ή σε περιορισμούς των δικαιωμάτων και ελευθεριών ευρύτερους από τους προβλεπόμενους σε αυτόν.

2. Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου

10 Άρθρο 15 της οδηγίας (ΕΕ) – Περιορισμοί του δικαιώματος προσβάσεως

(1) Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα τα οποία περιορίζουν, εν όλω ή εν μέρει, το δικαίωμα προσβάσεως του υποκειμένου των δεδομένων, στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που ένας τέτοιος μερικός ή πλήρης περιορισμός συνιστά αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των έννομων συμφερόντων του ενδιαφερόμενου φυσικού προσώπου, με σκοπό:

- α) την αποφυγή της παρακωλύσεως επίσημων ή νομικών ερευνών, διερευνήσεων ή διαδικασιών,
- β) την αποφυγή της παρεμποδίσεως της προλήψεως, της ανιχνεύσεως, της διερευνήσεως ή της δίωξεως ποινικών αδικημάτων ή της εκτελέσεως ποινικών κυρώσεων,
- γ) την προστασία της δημόσιας ασφάλειας,
- δ) την προστασία της εθνικής ασφάλειας,
- ε) την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων.

(2) Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα ώστε να καθορίζουν κατηγορίες επεξεργασίας οι οποίες ενδέχεται να υπάγονται εν όλω ή εν μέρει [στα προβλεπόμενα] στην παράγραφο 1, στοιχεία α' έως ε'.

(3) Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει εγγράφως και αμελλητί το υποκείμενο των δεδομένων για κάθε άρνηση ή περιορισμό προσβάσεως και για τους λόγους της αρνήσεως ή του περιορισμού. Η ενημέρωση αυτή μπορεί να παραλείπεται εάν η

παροχή των σχετικών πληροφοριών υπονομεύει έναν από τους σκοπούς της παραγράφου 1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τη δυνατότητα να προβεί σε καταγγελία προς εποπτική αρχή ή να ασκήσει δικαστική προσφυγή.

11 Άρθρο 21 οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 – Από κοινού υπεύθυνοι επεξεργασίας

(1) Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, σε περίπτωση που δύο ή περισσότεροι υπεύθυνοι επεξεργασίας καθορίζουν από κοινού τους σκοπούς και τα μέσα της επεξεργασίας, αποτελούν από κοινού υπευθύνους επεξεργασίας. Αυτοί καθορίζουν με διαφανή τρόπο τις αντίστοιχες ευθύνες τους για την τήρηση της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά στην άσκηση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και στα αντίστοιχα καθήκοντα τους όσον αφορά στην παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 13, μέσω συμφωνίας μεταξύ τους, εκτός εάν και στον βαθμό που οι αντίστοιχες αρμοδιότητες των υπευθύνων επεξεργασίας καθορίζονται από το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκεινται οι υπεύθυνοι επεξεργασίας. Η συμφωνία ορίζει το σημείο επικοινωνίας για τα υποκείμενα των δεδομένων. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ποιος από τους από κοινού υπευθύνους επεξεργασίας μπορεί να ενεργεί ως ενιαίο σημείο επικοινωνίας για τα υποκείμενα των δεδομένων ώστε να ασκούν τα δικαιώματά τους.

(2) Ανεξάρτητα από τους όρους της συμφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του βάσει των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας όσον αφορά και σε σχέση με κάθε έναν από τους υπευθύνους επεξεργασίας.

12 Άρθρο 54 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία

Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε διαθέσιμης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή δυνάμει του άρθρου 52, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής εάν θεωρούν ότι τα δικαιώματά τους που απορρέουν από διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν κατά παράβαση των εν λόγω διατάξεων.

Αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680

- 13 (44) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα θεσπίσεως νομοθετικών μέτρων τα οποία καθυστερούν, περιορίζουν ή παραλείπουν την ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων ή περιορίζουν εν όλω ή εν μέρει την πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, στον βαθμό που και εφόσον

ένα τέτοιο μέτρο είναι αναγκαίο και αναλογικό σε μια δημοκρατική κοινωνία, με δέουσα συνεκτίμηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των έννομων συμφερόντων του ενδιαφερόμενου φυσικού προσώπου, για την αποφυγή παρακωλύσεως επίσημων ή νομικών ερευνών, διερευνήσεων ή διαδικασιών, την αποφυγή παρεμποδίσεως της προλήψεως, διερευνήσεως, ανιχνεύσεως ή διώξεως ποινικών αδικημάτων ή της εκτελέσεως ποινικών κυρώσεων, την προστασία της δημόσιας ασφάλειας ή της εθνικής ασφάλειας ή την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα πρέπει να εκτιμά βάσει συγκεκριμένης και ατομικής εξετάσεως κάθε περιπτώσεως αν το δικαίωμα προσβάσεως πρέπει να περιοριστεί εν όλω ή εν μέρει.

- 14 (45) Κάθε άρνηση ή περιορισμός προσβάσεως θα πρέπει καταρχήν να γνωστοποιείται εγγράφως στο υποκείμενο των δεδομένων και να περιλαμβάνει τους αντικειμενικούς ή νομικούς λόγους στους οποίους βασίζεται η απόφαση.
- 15 (46) Κάθε περιορισμός των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων πρέπει να συμμορφώνεται με το[ν] Χάρτη και με την ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύονται από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αντίστοιχα, ιδίως δε να σέβεται την ουσία των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών.
- 16 (47) Ένα φυσικό πρόσωπο θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητεί τη διόρθωση ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ιδίως σχετικά με πραγματικά περιστατικά, καθώς και το δικαίωμα να ζητεί τη διαγραφή δεδομένων, εάν η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων παραβιάζει την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, το δικαίωμα διορθώσεως δεν θα πρέπει να επηρεάζει, π.χ. το περιεχόμενο καταθέσεως μάρτυρα. Ένα φυσικό πρόσωπο θα πρέπει να έχει επίσης το δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας, όταν αμφισβητεί την ακρίβεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η ακρίβεια ή ανακρίβεια δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ή όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα επιβάλλεται να διατηρηθούν για σκοπούς αποδείξεως. Ειδικότερα, για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να προβλέπεται, αντί της διαγραφής τους, περιορισμένη πρόσβαση σε περίπτωση που υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι η διαγραφή τους θα μπορούσε να βλάψει τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων. Στην περίπτωση αυτή, τα δεδομένα περιορισμένης προσβάσεως θα πρέπει να υπόκεινται σε επεξεργασία μόνο για τον σκοπό για τον οποίο παρεμποδίστηκε η διαγραφή τους. Οι μέθοδοι για τον περιορισμό της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη μετακίνηση των επιλεγμένων δεδομένων σε άλλο σύστημα επεξεργασίας, π.χ. για σκοπούς αρχειοθετήσεως, ή τη μη διαθεσιμότητα των επιλεγμένων δεδομένων. Στα συστήματα αυτοματοποιημένης αρχειοθετήσεως, ο περιορισμός της επεξεργασίας θα πρέπει καταρχήν να εξασφαλίζεται με τεχνικά μέσα. Το γεγονός ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιορίζεται θα πρέπει να αναγράφεται στο σύστημα κατά τρόπο ώστε να είναι σαφές ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι περιορισμένη. Η διόρθωση αυτή ή η διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή ο περιορισμός της επεξεργασίας θα πρέπει να κοινοποιείται στους αποδέκτες στους

οποίους έχουν κοινολογηθεί τα δεδομένα και στις αρμόδιες αρχές από τις οποίες προήλθαν τα ανακριβή δεδομένα. Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεν θα πρέπει εξάλλου να διαδίδουν περαιτέρω τα δεδομένα αυτά.

3. Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (νόμος περί της ομοσπονδιακής αστυνομίας διώξεως του εγκλήματος και της συνεργασίας μεταξύ του ομοσπονδιακού κράτους και των ομόσπονδων κρατών στον τομέα της αστυνομίας διώξεως του εγκλήματος, Bundeskriminalamtgesetz, στο εξής: BKAG, [παραλειπόμενα]

17 Άρθρο 2, παράγραφος 3, του BKAG – Κεντρική αρχή

[...]

(3) Η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) διαχειρίζεται ενιαία, ως κεντρική αρχή, την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

18 Άρθρο 31, παράγραφος 2, του BKAG – Ευθύνη υπό το πρίσμα της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών

[...]

(2) ¹ Στο πλαίσιο του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών την ευθύνη εξ επόψεως προστασίας των δεδομένων για τα αποθηκευμένα στην κεντρική αρχή δεδομένα, δηλαδή για τη νομιμότητα της συλλογής, το επιτρεπτό της εισαγωγής, καθώς και για την ακρίβεια ή την επικαιροποίηση των δεδομένων, φέρουν οι αρχές που εισάγουν απευθείας τα δεδομένα. ²Πρέπει να είναι δυνατός ο προσδιορισμός της υπεύθυνης αρχής. ³Την ευθύνη για το επιτρεπτό της αναζητήσεως στο πλαίσιο αυτοματοποιημένης διαδικασίας φέρει η αρχή που λαμβάνει τα δεδομένα.

19 Άρθρο 84 του BKAG – Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων

(1) ¹Πέραν των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 57 και 58 του Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακού νόμου για την προστασία των δεδομένων), η επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών έχει την ιδιαιτερότητα ότι στην περίπτωση αυτή, η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) παρέχει την πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 57 του Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακού νόμου για την προστασία των δεδομένων) σε συμφωνία με την αρχή που φέρει κατά το άρθρο 31, παράγραφος 2, την ευθύνη εξ επόψεως προστασίας των δεδομένων. ²Αν μια αστυνομική αρχή διώξεως εγκλημάτων σε επίπεδο ομόσπονδου κράτους παράσχει πρόσβαση σε πληροφορία από το δικό της

περιφερειακό σύστημα, η εν λόγω αρχή μπορεί με επισήμανσή της να τη συσχετίσει με ένα σύνολο δεδομένων που έχει καταχωρισθεί από το ομόσπονδο κράτος στο σύστημα του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών.³ Σε περίπτωση διορθώσεως, διαγραφής και περιορισμού της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εφαρμόζεται αντιστοίχως η παράγραφος 1 αναφορικά με δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο του δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών αρχών.

4. Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας των δεδομένων, στο εξής: BDSG) της 30ής Ιουνίου 2017 [παραλειπόμενα], όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του νόμου της 23ης Ιουνίου 2021 [παραλειπόμενα]

20 Άρθρο 57 του BDSG – Δικαίωμα προσβάσεως

[...]

(4) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 56, παράγραφος 2, να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως δυνάμει της παραγράφου 1, πρώτη περίοδος, ή να την περιορίσει εν όλω ή εν μέρει δυνάμει της παραγράφου 1, δεύτερη περίοδος.

[...]

(6) ¹Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει εγγράφως και αμελλητί το υποκείμενο των δεδομένων για την άρνηση ή τον περιορισμό της προσβάσεως. ²Τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση που η παροχή των σχετικών πληροφοριών συνεπάγεται έναν από τους κινδύνους κατά την έννοια του άρθρου 56, παράγραφος 2. ³Η ενημέρωση κατά την πρώτη περίοδο πρέπει να αιτιολογείται, εκτός αν η γνωστοποίηση των σχετικών λόγων θα υπονόμει τον επιδιωκόμενο με την άρνηση ή τον περιορισμό της προσβάσεως σκοπό.

(7) ¹Αν το υποκείμενο των δεδομένων ενημερωθεί κατά την παράγραφο 6 για την άρνηση ή τον περιορισμό της προσβάσεως, το δικαίωμα προσβάσεώς του είναι επίσης δυνατόν να ασκηθεί μέσω του Ομοσπονδιακού Επιτρόπου. ²Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων για τη δυνατότητα αυτή, καθώς και για το δικαίωμά του να απευθυνθεί δυνάμει του άρθρου 60 στον Ομοσπονδιακό Επίτροπο ή να αναζητήσει δικαστική προστασία. ³Αν το υποκείμενο των δεδομένων κάνει χρήση του δικαιώματός του δυνάμει της πρώτης περιόδου, η πρόσβαση πρέπει να παρέχεται, κατόπιν αιτήματός του, στον Ομοσπονδιακό Επίτροπο, εφόσον η αρμόδια ανώτερη ομοσπονδιακή αρχή δεν διαπιστώσει ότι με τον τρόπο αυτόν τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια της Ομοσπονδίας ή κάποιου ομόσπονδου κράτους. ⁴Ο Ομοσπονδιακός Επίτροπος πρέπει να ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων τουλάχιστον ότι έλαβαν χώρα όλες οι αναγκαίες επαληθεύσεις ή η επανεξέταση. ⁵Η εν λόγω γνωστοποίηση μπορεί να περιλαμβάνει την πληροφορία σχετικά με το αν διαπιστώθηκαν παραβάσεις εξ επόψεως προστασίας των δεδομένων. ⁶Από τη

γνωστοποίηση του Ομοσπονδιακού Επιτρόπου στο υποκείμενο των δεδομένων δεν επιτρέπεται να συνάγονται συμπεράσματα αναφορικά με την πρόοδο της έρευνας του υπεύθυνου επεξεργασίας, εφόσον αυτός δεν συμφωνεί σε περαιτέρω πρόσβαση. ⁷Ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αρνηθεί να συμφωνήσει μόνον εφόσον και στον βαθμό που θα μπορούσε να αρνηθεί την πρόσβαση ή να την περιορίσει σύμφωνα με την παράγραφο 4. ⁸Ο Ομοσπονδιακός Επίτροπος πρέπει επιπροσθέτως να ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων για το δικαίωμά του δικαστικής προστασίας.

(8) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να τεκμηριώνει τους πραγματικούς ή νομικούς λόγους επί των οποίων βασίζεται η απόφαση.

21 Άρθρο 56 του BDSG – Ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων

(1) Όταν η ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων αναφορικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν προβλέπεται ή διατάσσεται από ειδικές νομοθετικές διατάξεις, ιδίως σε περίπτωση συγκεκριμένων μέτρων, η ενημέρωση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

1. τα αναφερόμενα στο άρθρο 55 στοιχεία,
2. τη νομική βάση της επεξεργασίας,
3. τη διάρκεια διατήρησης των δεδομένων και σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, τα κριτήρια για τον καθορισμό της διάρκειας αυτής,
4. κατά περίπτωση, τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και
5. αν είναι αναγκαίο, περαιτέρω πληροφορίες, ιδίως αν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεγεί εν αγνοία του υποκειμένου των δεδομένων.

(2) Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να καθυστερήσει, περιορίσει ή παραλείψει την ενημέρωση στον βαθμό που και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο

1. η εκτέλεση των αναφερόμενων στο άρθρο 45 καθηκόντων,
2. η δημόσια ασφάλεια, ή
3. έννομα αγαθά τρίτων,

όταν το συμφέρον για την αποτροπή των εν λόγω κινδύνων υπερτερεί του συμφέροντος πληροφόρησης του υποκειμένου των δεδομένων.

2. Verwaltungsgerichtsordnung (κώδικας διοικητικής δικονομίας, στο εξής: VwGO)

22 Άρθρο 65, παράγραφος 2, του VwGO

[...]

(2) Αν στην επίμαχη έννομη σχέση συμμετέχουν τρίτοι κατά τρόπο ώστε να μπορεί να εκδοθεί μόνον ενιαία απόφαση και έναντι αυτών, πρέπει να προσεπικαλούνται και αυτοί (αναγκαία προσεπίκληση).

23 Άρθρο 99, παράγραφος 2, του VwGO

[...]

(2) Κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, το Oberverwaltungsgericht (διοικητικό εφετείο, Γερμανία) αποφαινεται με διάταξη, χωρίς προφορική επ' ακροατηρίου συζήτηση, επί της νομιμότητας της αρνήσεως προσκομίσεως εγγράφων ή φακέλων, διαβιβάσεως ηλεκτρονικών εγγράφων ή παροχής πληροφοριών. Αν ανώτερη ομοσπονδιακή αρχή αρνηθεί την προσκόμιση, διαβίβαση ή παροχή πληροφορίας με την αιτιολογία ότι η γνωστοποίηση του περιεχομένου των εγγράφων, των φακέλων, των ηλεκτρονικών εγγράφων ή των πληροφοριών θα έθιγε το συμφέρον του ομοσπονδιακού κράτους, αποφαινεται επ' αυτού το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο, Γερμανία). Το ίδιο ισχύει όταν το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο) είναι σύμφωνα με το άρθρο 50 αρμόδιο για την κύρια υπόθεση. Η αίτηση υποβάλλεται ενώπιον του αρμόδιου για την κύρια υπόθεση δικαστηρίου. Τούτο αναθέτει την αίτηση και τον φάκελο της κύριας υποθέσεως στον αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 189 δικαστικό σχηματισμό. Η ανώτερη εποπτική αρχή υποχρεούται, εφόσον τούτο ζητηθεί από τον εν λόγω δικαστικό σχηματισμό, να προσκομίσει τα κατά την παράγραφο 1, δεύτερη περίοδο, έγγραφα ή φακέλους, να διαβιβάσει τα ηλεκτρονικά έγγραφα ή να παράσχει τις πληροφορίες που αφορά η άρνηση. Η εν λόγω αρχή πρέπει να προσεπικληθεί στη διαδικασία. Η διαδικασία αυτή διέπεται από τους κανόνες που αφορούν τη φυσική προστασία του απορρήτου. Αν οι εν λόγω κανόνες δεν μπορούν να τηρηθούν ή η αρμόδια εποπτική αρχή προβάλλει ότι ειδικοί λόγοι τηρήσεως ή προστασίας του απορρήτου αντιτίθενται στην παράδοση των εγγράφων ή των φακέλων ή στη διαβίβαση των ηλεκτρονικών εγγράφων στο δικαστήριο, η προσκόμιση ή διαβίβαση σύμφωνα με την πέμπτη περίοδο πραγματοποιείται με το να τεθούν στη διάθεση του δικαστηρίου τα έγγραφα, οι φάκελοι ή τα ηλεκτρονικά έγγραφα σε χώρους που καθορίζονται από την ανώτερη εποπτική αρχή. Το άρθρο 100 δεν ισχύει για τους φακέλους, τα ηλεκτρονικά έγγραφα που προσκομίζονται σύμφωνα με την πέμπτη περίοδο και για τους ειδικούς λόγους που προβάλλονται σύμφωνα με την όγδοη περίοδο. Τα μέλη του δικαστηρίου δεσμεύονται από την τήρηση του απορρήτου· από την αιτιολογία της αποφάσεως δεν πρέπει να προκύπτει η φύση και το περιεχόμενο των απόρρητων εγγράφων, φακέλων, ηλεκτρονικών εγγράφων και πληροφοριών. Για το προσωπικό που δεν έχει την ιδιότητα του δικαστικού

λειτουργού ισχύουν οι ρυθμίσεις περί προστασίας του απορρήτου από το προσωπικό. Εφόσον το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο) δεν έχει αποφανθεί, η διάταξη μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς με προσφυγή. Επί της προσφυγής κατά της διατάξεως του Oberverwaltungsgericht (διοικητικού εφετείου) αποφαινεται το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο). Για τη διαδικασία της προσφυγής ισχύουν κατ' αναλογίαν τα προβλεπόμενα στις διατάξεις της τέταρτης έως ενδέκατης περιόδου.

III.

- 24 Σύμφωνα με το άρθρο 54 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη. Στο πλαίσιο της αποτελεσματικής προσφυγής απαιτείται να μπορεί το δικαστήριο να ελέγξει τη διοικητική απόφαση. Τούτο προϋποθέτει ότι η άρνηση της προσβάσεως αιτιολογείται και σε περίπτωση διαδικασίας από κοινού, όπως εν προκειμένω στην περίπτωση του συστήματος INPOL προσδιορίζεται η υπεύθυνη για τα επίδικα δεδομένα αρχή, η οποία ήταν αντίθετη στην παροχή της προσβάσεως. Εκείνη είναι που πρέπει να συμφωνήσει για την πρόσβαση ή –όπως εν προκειμένω να την αρνηθεί. Η υπεύθυνη αρχή συμμετέχει υποχρεωτικά στη «σύνθετη» διοικητική πράξη και πρέπει να προσεπικαλείται οπωσδήποτε στη διαδικασία ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου (άρθρο 65, παράγραφος 2, του VwGO), διότι το δικαστήριο σε περίπτωση που αυτή αρνείται παρανόμως να συμφωνήσει, πρέπει να υποκαταστήσει με απόφαση την εν λόγω άρνησή της. Πράγματι, η ΒΚΑ δεν επιτρέπεται να παράσχει πρόσβαση χωρίς την απαιτούμενη συμφωνία της υπεύθυνης αρχής (άρθρο 84, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΒΚΑΓ). Αν όμως η τελευταία δεν είναι γνωστή στο δικαστήριο στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά την πρόσβαση, αυτό δεν μπορεί να την προσεπικαλέσει και να αποφανθεί κατά τρόπο δεσμευτικό έναντι αυτής αναφορικά με την άρνησή της να συμφωνήσει.
- 25 Αν δεν είναι δυνατός ο έλεγχος της διοικητικής δράσεως από τα διοικητικά δικαστήρια λόγω της αρνήσεως αιτιολογήσεως, η εγγύηση της δικαστικής προστασίας επιβάλλει να γίνει δεκτή η προσφυγή (πάγια νομολογία του VG Wiesbaden (Verwaltungsgericht [διοικητικού δικαστηρίου, Γερμανία] Wiesbaden), πρβλ. απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2016 – 6 K 1328/14.WI –, juris, σκέψη 27· απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2015 – 6 K 687/15.WI –, juris, σκέψη 36 και περαιτέρω απόφαση της 26ης Μαρτίου 2021 – 6 K 59/20.WI· ομοίως και VG Köln (Verwaltungsgericht [διοικητικό δικαστήριο] Κολωνίας), απόφαση της 18.4.2019 – 13 K 10236/16, juris, σκέψη 54). Αυτό όμως δεν είναι εν προκειμένω δυνατό, διότι η συμφωνία της πράγματι υπεύθυνης αρχής δεν μπορεί, εφόσον δεν έγινε η αναγκαία προσεπίκληση, να υποκατασταθεί νομίμως. Συναφώς, η συγκεκριμένη περίπτωση διαφέρει από τις μέχρι τώρα κριθείσες περιπτώσεις, στις οποίες δεν επετράπη «μόνον» η πρόσβαση καθαυτή στα δεδομένα, η υπεύθυνη αρχή είχε όμως προσδιορισθεί. Ο VwGO δεν περιλαμβάνει δικονομική ρύθμιση για την περίπτωση αυτή. Στο άρθρο 99, παράγραφος 2, του VwGO προβλέπεται μόνο η λεγόμενη διαδικασία κεκλεισμένων των θυρών σε

περίπτωση αρνήσεως προσκομίσεως διοικητικών φακέλων. Εν προκειμένω, σύμφωνα με δήλωση αρνήσεως προσκομίσεως φακέλου, η οποία ομοίως πρέπει να αιτιολογείται, θα ήταν δυνατή η προσκόμιση και ο έλεγχος από το Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο).

- 26 Εν προκειμένω όμως, το ζήτημα που τίθεται αναφέρεται ήδη πριν από την πρόσβαση στο περιεχόμενο και τη δυνατότητα ελέγχου της αρνήσεως καθαυτής, στον προσδιορισμό της υπεύθυνης αρχής που εισάγει τα δεδομένα στο σύστημα INPOL. Δεν είναι γνωστό για ποια αρχή πρόκειται και η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) αρνείται να υποδείξει ακόμη και στο δικαστήριο ποια είναι αυτή. Ναι μεν ο εθνικός νομοθέτης μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016, προβλέποντας συναφώς στο άρθρο 57 του BDSG ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ευθύνεται έναντι του υποκειμένου των δεδομένων για την πρόσβαση στα δεδομένα ή για την άρνηση προσβάσεως, καθώς και μέσω του άρθρου 84, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του BKAG, ότι η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) ορίζεται ως «εκπρόσωπος» των λοιπών υπεύθυνων αρχών αναφορικά με την πρόσβαση. Για την ίδια την πρόσβαση όμως **απαιτείται η συμφωνία** της εκάστοτε υπεύθυνης αρχής.
- 27 Ωστόσο, η άρνηση της παροχής στοιχείων αναφορικά με την πραγματικά υπεύθυνη αρχή, η οποία αντιτίθεται στην πρόσβαση στα δεδομένα που εισάγει και αρνείται να παράσχει τη συμφωνία της, υπερβαίνει τον περιορισμό της προσβάσεως καθαυτής κατά το άρθρο 15 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680. Πράγματι, τούτο στερεί πλήρως από το δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο. Αυτό ισχύει, ιδίως όταν δεν υπάρχει καμία αιτιολογία για την εν λόγω άρνηση ή η αιτιολογία αναφέρεται σε γενικές δηλώσεις περί διακυβεύσεως της λειτουργίας των αρχών και της αποτροπής κινδύνου. Με τον τρόπο αυτόν απλώς επαναλαμβάνεται το κείμενο του εθνικού νόμου, πλην όμως ο δικαστής στερείται παντελώς, ελλείπει πληροφοριών, της δυνατότητας να προβεί σε υπαγωγή στον εν λόγω κανόνα και σε έλεγχο της ορθότητας της υπαγωγής εκ μέρους της αρχής.
- 28 Αν γίνει παραλληλισμός προς την άρνηση της προσκομίσεως φακέλου στη διαδικασία ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου, τότε η αιτιολογία που απλώς επαναλαμβάνει τα αναφερόμενα στον νόμο πραγματικά περιστατικά ως προς την άρνηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την απαγορευτική δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 99, παράγραφος 2, του VwGO. Επιπροσθέτως, εν προκειμένω, η αρχή που παρέχει την αιτιολογία παραμένει ανώνυμη, ως εκ τούτου η δήλωση κατά το άρθρο 99, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του VwGO, δεν θα μπορούσε ούτε να γίνει ούτε να αιτιολογηθεί από αυτήν. Ωστόσο, η δήλωση αρνήσεως προσκομίσεως φακέλου πρέπει να περιέχει μια τουλάχιστον εύλογη αιτιολογία, προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική δικαστική προστασία (BVerwG [Bundesverwaltungsgericht, ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο], απόφαση της 14.12.2020 – 6 C 11.18 σκέψη 27 με περαιτέρω παραπομπές).

- 29 Προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική δικαστική προστασία, η αρχή που αρνείται την πρόσβαση υποχρεούται να παραθέσει κατά τρόπο πειστικό και εμπειριστατωμένο τους λόγους της αρνήσεώς της σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 57, παράγραφος 4, του BDSG. Μια αιτιολογία που θα πληρούσε τις εν λόγω προϋποθέσεις θα ήταν αρκετή, προκειμένου να αποδειχθεί το βάσιμο της αρνήσεως προσβάσεως (HessVGH [Hessischer Verwaltungsgerichtshof, Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο του Hessen, Γερμανία], 20.10.2019 – 10 A 2678/18.Z· επί του προϊσχύοντος δικαίου HessVGH 17.4.2018 – 10 A 1991/17). Η επανάληψη ή η απλή περιγραφή του νομοθετικού ερείσματος δεν αρκούν (BVerwG [Bundesverwaltungsgericht, ομοσπονδιακό διοικητικό δικαστήριο], απόφαση της 29.10.1982 – 4 B 172/82, [παραλειπόμενα] σκέψη 6· VG Wiesbaden [Verwaltungsgericht, διοικητικό πρωτοδικείο Wiesbaden, Γερμανία], απόφαση της 26.3.2021 – 6 K 59/20.WI).
- 30 Η Bundeskriminalamt (ομοσπονδιακή αστυνομία διώξεως του εγκλήματος) και η άγνωστη αρχή –που μπορεί να είναι απλώς μια αστυνομική υπηρεσία– ερμηνεύουν το εθνικό δίκαιο με τέτοια ευρύτητα ώστε οι εθνικοί κανόνες που πρέπει να εφαρμοσθούν, οι οποίοι απορρέουν από την οδηγία (ΕΕ) 2016/680, έρχονται σε σύγκρουση με το βασικό περιεχόμενο των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων.
- 31 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η καταχώριση στο INPOL οδήγησε προφανώς σε ένα είδους απαγορεύσεως ασκήσεως επαγγέλματος μέσω του ελέγχου για λόγους ασφαλείας, στο πλαίσιο του οποίου αναζητήθηκαν δεδομένα από το INPOL. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το άρθρο 15 του Χάρτη, κατά το οποίο κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα παραβιάστηκε. Ο προσφεύγων δεν μπορεί να αμυνθεί ούτε έναντι αυτής της «απαγορεύσεως ασκήσεως επαγγέλματος», δεδομένου ότι δεν του γνωστοποιείται ποια υπεύθυνη αρχή πρόεβη σε «αρνητική» καταχώριση, και κατά μείζονα λόγο, ποια είναι η καταχώριση που εμποδίζει την άσκηση του επαγγέλματος που επιθυμεί. Ούτε η νομιμότητα της καταχωρίσεως είναι δυνατόν να ελεγχθεί.
- 32 Το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να προβεί σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο της διοικητικής αποφάσεως, διότι η υπεύθυνη αρχή επικαλούμενη εθνικό κανόνα αρνείται και στο δικαστήριο την πρόσβαση, το οποίο δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει την αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά την έννοια του ουσιαστικού ελέγχου. Περαιτέρω, οι προβλεπόμενοι στη διοικητική δικονομία μηχανισμοί, όπως εν προκειμένω η αναγκαία προσεπίκληση, υπονομεύονται μέσω της αρνήσεως να προσδιορισθεί η υπεύθυνη αρχή. Δεν υπάρχει εθνική διάταξη που να δίνει στο δικαστήριο τη δυνατότητα σε περίπτωση αναγκαίας προσεπικλήσεως, να την παραβλέψει τελικώς για λόγους τηρήσεως του απορρήτου.
- 33 Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αποτελεσματική δικαστική προστασία αποκλείεται διττώς και προσβάλλεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που προβλέπεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.

- 34 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η άρνηση να προσδιορισθεί η τελικός υπεύθυνη αρχή, ιδίως ελλείψει σαφούς αιτιολογίας, συνιστά υπέρμετρα ευρεία ερμηνεία του άρθρου 15 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, την οποία, πάντως, επέτρεψε ο εθνικός νομοθέτης μέσω της ευρυτάτης διατυπώσεως του άρθρου 57, παράγραφος 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 56 του BDSG, με αποτέλεσμα η εθνική ρύθμιση κατά την υπέρμετρα ευρεία ερμηνεία της καθής, να αντίκειται στο άρθρο 8, στο άρθρο 15 και στα άρθρα 47, 52 και 54 του Χάρτη, καθώς και στα άρθρα 14, 15 και 54 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.

IV.

- 35 Η διάταξη είναι ανέκκλητη.

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ